

श्री पार्श्वनाथजीना चंद्रावळा.

सर्वे जैन धर्मलिलापि सुरा शोभीता सज्जनाने
(ज्ञानवृद्धि तथा धर्माद्य प्राप्त यथा)

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

શ્રી જૈનહિતેચ્છુ મંડળી

મુ. જાવનગર

આવૃત્તિ પહેલાં પ્રત ૧૦૦૦

(ગ્રંથ કર્તાએ સર્વ હક સ્વાધીન રાખ્યાછે.)

અમદાવાદ.

પુ. પ્રી. અને જ. એ. કું. લિમિટેડના પ્રેસમાં
રણછોડલાલ ગંગારામે છાપ્યા.

સંવત ૧૯૩૯ સને ૧૮૮૩

क्षीमत पांच व्याना,

૧૪૫૮

શ્રી પાર્શ્વનાથજીના ચંદ્રાવળા

— ❁ ❁ ❁ —
સર્વ જ્ઞેન ધર્મભિલાપિ સુરા શોખીલા સજ્જનોને
(જ્ઞાનવૃદ્ધિ તથા ધર્મોદય પ્રાપ્ત થવા)

છાપાની પ્રસિદ્ધ કરનાર.

શ્રી જૈનહિતેચ્છુ મંડળી

મુ. ભાવનગર

❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁
આવૃત્તી પહેલી પ્રત ૧૦૦૦
❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁

(ગ્રંથ કર્તાએ સર્વ હક સ્વાધીન રાખ્યાછે.)

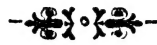
— ❁ ❁ ❁ —
અમદાવાદ.

પુ. પ્રી. અને જી. એ. કં. 'લિમિટેડ'ના પ્રેસમાં
રાણુછોડલાલ ગંગારામે છાપ્યા.

— ❁ ❁ ❁ —
સંવત ૧૯૩૯ સને ૧૮૮૩

— ❁ ❁ ❁ —
ક્રીંમત પાંચ આના.

પ્રસ્તાવના.

મુજ સજ્જનો અન્ય દર્શનીઓમાં વસંત રૂતુને વિષે ગાવાને માટે યુધ વિગરે કર્મ અંધનના હેતુ રૂપ પાંડવવળા વિગરે ચંદ્રાવળા દ્રશ્યમાન થાય છે પરંતુ આપણા સર્વોત્કૃષ્ટ જૈન ધર્મને વિષે તેવા ચંદ્રાવળા ખેત્રણ ઉપરાંત વિશેષ ખતેલા જણાતા નથી તેમાં વળી છપાચેલા તો ખીલકુલ છેજ નહી તેથી એવી લખેલી પરતો સઘળાઓના ઉપયોગમાં આવી શકતી નથી. તેવી તરેહની એક સાધારણ ખોટ પુરી પાડવાને અર્થે આ શ્રી જૈન જ્ઞાન હિતેચ્છુ મંડળીના એક અદ્યમતી સભાસદે સ્વશક્તિ અનુસાર શ્રી પાર્શ્વ નાથજીના જન્મ ચરિત્રના વૃતાંત યુક્ત ચંદ્રાવળા ખનાવેલા છે. તે સર્વે સજ્જનોને વાંચવામાં ઉપયોગી થઈ પડવાને માટે અમોએ છપાવીને ખાહાર પાડેલા છે તે અમારી ધારણા મુજબ સઘળાઓને વસંત રૂતુને વિષે જન ગુણગાન કરવાને સાધન થઈ પડશે.

આ પ્રયત્ન અમારો પ્રથમજ છે વળી અમોને ધર્મ સંખંધી જ્ઞાન અપુર્ણ હોવાથી આ ચંદ્રાવળાની અંદર કોઈપણ ખાખાત વીરૂધ્ધ જણાય તો મુજ વાંચનારાઓએ ક્ષમા કરવી. અને દ્રષ્ટી દોષથી કીંવા મતીદોષથી ખુદ તપાસતાં ભુલ માલમ પડે તો તે

ખામત લખી જાણાવવા તસ્તી લેવી જેથી આ લઘુ ગ્રંથની ખીજ
આવૃત્તીમાં તે ચુકો સુધારવામાં આવે.

સંવિજ્ઞ પક્ષી પંચમહા પ્રતધારી મુનીરાજને વાંચવા ભણવા
આ છુક જોઈશે તો પરમ પ્રિતી પુર્વક ભેટ કરવામાં આવશે.

સવંત ૧૯૩૬ ના ફાગણસુદ ૧ રાનીવાર

તા. ૧૦ માર્ચ સને ૧૯૮૩

શ્રી જૈનહિતેચ્છુ મંડળી.

ભાવનગર.

— ❁ ❁ ❁ —

શ્રી પ્રાર્શ્વનાથજીના ચંદ્રાવળા.

પ્રારંભ

દોહરો.

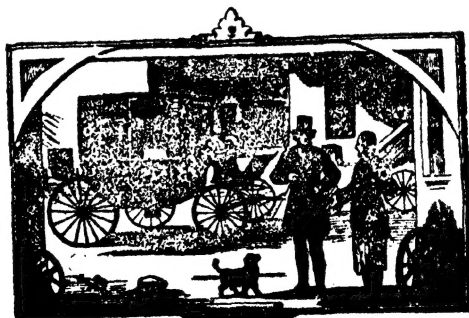
- પ્રથમ નમી જનરાજને, સમરી સારદ માય;
પભાણું પાર્શ્વ જાણુંદનું, જન્મ ચરિત્ર ઉછાંચ. ૧
- ગુણી જનને કંઈ વિનંતી, મુણા ધરી સહુ મેદર;
પાર્શ્વ પ્રભુ ગુણુ ગાવતા, ઉપજે દીન દીન લેદર. ૨
- દ્રષ્ટી દોષથી દોષજે, જડ બુદ્ધિ અનુસાર;
માત્ર ભેદ નયને પડે, ક્ષમા કરી મનધાર. ૩
- પીંગળ પાઠ પઢ્યો નથી, ન લહુ ગુરૂલલુ ભેદ;
રચુ ગ્રંથ મતિ અલ્પથી, રૂઢ્ય ન ધરશે ખેદ. ૪
- ભણે ભણાવે પ્રેમશું, વાંચે પાર્શ્વ ચરિત્ર;
મુણે મુણાવે અવરને, પાંત્રે શુધં સમકિત. ૫
- પદ્માવતી પ્રસન્ન થઈ, સારે ચિંતવ્યું કાજ;
ધરણીદર દુઃખ દુર કરે, ભજે પાર્શ્વ જનરાજ. ૬
- પંચ પ્રકર્ણમાં વર્ણવ્યું, પાર્શ્વજાણુંદ ચરિત્ર;
શાંતિ સુખ લીલા વધે, મુણતાં શ્રવણ પવીત્ર. ૭

(૨)

પંચ પ્રકરણનો સક્ષેપે વિસ્તાર.

કુંડળીયો છંદ.

પાર્શ્વજાણંદ ચરિત્રને, રચું યથા મતિ સાર;
ખાણારશી શોભા કહું, ચઉદ સુપન વિસ્તાર.
ચઉદ સુપન વિસ્તાર, જન્મ મોહોચ્છવ મુભ થાવે;
ઇંદ્રાદિકથી તેમ, છપ્પન કુમરી ગુણ ગાવે.
કમઠાસુર સુંવાદ, દાન દઇ દિક્ષા લેવે;
કેવળ મોક્ષે (વરે) જન મંડળી, હીતેચ્છક નીત સેવે

(૩)

પ્રકરણ ૧ લું પ્રારંભ.

દહરો.

પ્રથમ સર્ગમાં વરણવી, શોભા નગરીની સાર;

ચઉદ્ધ સુપન વળી કુમરીકૃત, મોહોત્સવનો વિસ્તાર. ૧

રાગ ચંદ્રાવળાનો.

પ્રથમ જીણંદના ચરણ નમીને, માગું સરસ્વતી પાસ;
મુજમન ઉલટ ઉપન્યો ભારી, ગુણ ગાવા પ્રભુ પાર્શ્વ;
ગુણ ગાવા પ્રભુ પાર્શ્વ ઉલાંસે, હિંમત ધરું હું તમારી આસે;
સાય કરજો અપરાધ ખમીને, પ્રથમ જીણંદના ચરણ નમીને.

માગું સરસ્વતી પાસ. ૧

વળી પદ્માવતિ દેવી આરાધું, મદદ કરો મુજ આજ;
જીભાયે જસ મુજને આપો, પાર્શ્વ ગુણ ગાવાકાજ;
પાર્શ્વ ગુણ ગાવા કાજતે ખરું, તુમ પસાયે હિંમત ધરું;
દીન દીન શુભ ધ્યાને હું વાધું, વળી પદ્માવતી દેવી આરાધુ.

મદ કરો મુજ આજ. ૨

દેવી સરસ્વતિ માતાતુજ જંપુ, હું દાસ તારાનો ધસ;
મુંદ મતિમેં પાર્શ્વ ગુણ ગાવા, હિંમત ધરી તુમ આશ;
હિંમત ધરી તુમ આશ મન ધારી, કૃપા કરી મતિ દેજો મુધારી.

(૪)

જાભા જાયે અજ્ઞાન દુર કંપ્યું, દેવી સરસ્વતિ માતા તુજજપું.

હું દાસ તારાનો દાસ. ૩.

કવિજન સર્વને કરજોડીને, કરે વિનતી હું આજ;

અહ્ય મતિથી ગ્રંથ રચુંછું, વાર્ણવવા જન ગુણ કાજ;

વાર્ણવવા જન ગુણ કાજ, તે જાણું, કાવ્ય કળાનો મર્મનવજાણું;

ક્ષમા કરજો મુજ દોષ દેખો, કવિજન સર્વને કરજોડીને.

કરે વિનતી હું આજ. ૪

ગુરૂ ગઉતમના ચરણને નમી, ધ્યાન ધરું નવકાર.

ભક્તિ કરું જન ચોવિશ કેરી, મિથ્યાત છેદણ હાર.

મિથ્યાત છેદણહાર તે કસી, સમક્તિ પામ્યો રાય પરદેસી.

જ્ઞાતા ઉવઈની સાખ છે સમી, ગુરૂ ગઉતમના ચરણને નમી.

ધ્યાન ધરું નવકાર. ૫

પ્રાણુંતદેવ લોકથી પાર્શ્વજન ચવી, માતા કુખ આવ્યા જમ.

ચઉદ સુપન માતાજી પેપે, સુરજન્મ મોહોચ્છવ કરે તામ.

સુરજન્મ મોહોચ્છવ કરે તામ ખહુ ઠાઠે, વિવાદ થયો વળી કમ-
ઠની સાથે.

લઈ દીક્ષા તાર્યા ખહુ ભવિ, પ્રાણુંત દેવલોકથી પાર્શ્વજન ચવી.

માતા કુખ આવ્યા જમ. ૬

વળી પ્રભુ પાર્શ્વજી વિહાર કરતાં, કર્યો કમઠે ઉપસર્ગ.

કેવળ પામીને દેશના દેવે, સાંભળે પ્રાણી ચઉવર્ગ,

(૫)

સાંભળે પ્રાણી ચક્રવર્ગે બહુ બુદ્ધિ, મુક્તિવર્ધા પ્રભુ પાર્શ્વે તીહાં સુધી.
જેન હીતેચ્છુ કહે સર્વે પ્રતાંત, વળી પ્રભુ પાર્શ્વે જન વિહાર કરેત.
કર્ચો કમકે ઉપસર્ગ. ૭

કાશી દેશમાં ખાણારસી નયરી, સ્વર્ગપુરી સિરદાર;
કોટ કિલ્લાની શોભાછે ભારી, વનસ્પતિ અતિભાર.
વનસ્પતિ અતિભાર બહુ વેલ, દાદમ દ્રાક્ષ આંખાને કેળ.
કુલફળાદી મેવાથી ભરી, કાશી દેશમાં ખનારસી નયરી.

સ્વર્ગપુરી સિરદાર. ૮

વશે વ્યવહારીયા અઝળ ધનવંતા, કોટી લખેશરી જાણ;
નારી કરે કંકણ સોવન ચુડો, દામાણી ઝળકે ભાળ;
દામાણી ઝળકે ભાલ કુલ તાબ, ઝાંઝર ઘુધરા ઝણણાટ ઝાઝા.
નહીં કોઈને મન કાંઈપણ ચિંતા, વશે વ્યવહારીયા અઝળ ધનવંતા
કોટી લખેશરી જાણ. ૯

વાવ્ય સરોવર કુપ બહુ મૌઠા, નદી ગંગાજળ જાણ,
સુંદરી સોળ સણગાર સજીને, આવે રૂપની ખાણ;
આવે રૂપની ખાણ ભરે પાણી, સોવન યેકુ ને મોતી ઇંદોણી.
ભમર ગુંજરીત શોભે અંબોડા, વાવ્ય સરોવર કુપ બહુ મૌઠા,
નદી ગંગાજળ જાણ. ૧૦

જનદાર શિખર બહુ ઉત્તંગા, દેખે પ્રેમેસુર રાય.
ધન કરકે જન ગુણગાતી, સુરવધુ પ્રણમે પાય.

(૧)

સુરવધુ મણમે પાય, ચિત્ત ધારી, અષ્ટ મંગળને કળશા ભારી.
ભવીઆણુ પેખીને થાય મનરંગા, છનધર શિખર ખહુ ઉતંગા.

દેખે મેમે સુર રાય. ૧૧

પુરૂષ સ્ત્રી અતિ પોશાકે સુંદર, આલુષણુ ધરે મન રંગ;
હેમ દાગીના દીપે ખહુ ભારી, હીરા જડયા ઉતંગ.
હીરા જડયા ઉતંગ ખહુ ચુની, લાલ પીળીની શોભા નહીં ઊણી;
વાણી વિનોદ ખહુ થાયછે અંદર, પુરૂષ સ્ત્રી અતિ પોશાકે સુંદર.

આલુષણુ ધરે મન રંગ. ૧૨

ઘણીપેરે શોભા નગરીની જોઈ, ઝંખામણુ પામી મન;
સ્વર્ગપુરી આકાશમાં પેઠી, નવી દેખે કોઈ જન.
નવી દેખે કોઈ જન નિઃશંકા, જ્યાપાત દરિયામાં લંકા.
ઉપમા નહીં જગ તે સમી કોઈ, ઘણીપેરે શોભા નગરીની જોઈ.

ઝંખામણુ પામી મન. ૧૩

ઘણી નગરીમાં રાજ્ય કરે વળી, અશ્વસેન ભુપાળ;
ન્યાયવંત નિરાપક્ષ નિરધારી, દીનદયાળ કૃપાળ.
દીનદયાળ કૃપાળ તે સાચો, દાન ધર્મ જીવ દયાએ માચો;
છન પુત્રે તીઉકાળ લળીલળી, ઘણુ નગરીમાં રાજ્ય કરે વળી.

અશ્વસેન ભુપાળ. ૧૪

અશ્વસેનજી રાય ગુણગ્રામી, ખહુ બુદ્ધિ બળવંત;
વામા નામેછે તાસ પટરાણી, સુદ્ધ મન સમકીતવંત.

(૭)

સુદ્ધ મન સમકીતવંત ગુણખાણી, નીશદીન શુભ પરીણામે ઉલ્લાસી
જન ભક્તિમાં ન રાખે કાંઈ ખામી, અશ્વસેનજી રાય ગુણગ્રામી.

ખડુ બુદ્ધિ ખળવંત. ૧૫

દશમા દેવલોક પ્રાણાંતથી ચવીયા, પાર્શ્વજીર્ણદ ગુણ ગોહ;

ચઈત્રવદ ચોથે ગર્ભ ઠેવંતા, માતા વામા કુખ સ્નેહ;

માતા વામા કુખ સ્નેહ તેમાત, ચઉદ સુપમને પાછલીરાત;

મલાતે રાજ સાથ ઉચરીયા, દશમા દેવલોક પ્રાણાંતથી ચવી

પાર્શ્વજીર્ણદ ગુણ ગોહ. ૧૬

સ્વામી પેહેલે મેં ગજવર દીઠો, ખીન્ને પ્રથમ ખળવંત;

ત્રીન્ને સુપને કેસરી લીધો, ચોથે લક્ષ્મી ગુણવંત;

ચોથે લક્ષ્મિ ગુણવંત જગમોહે, માળા કુમુમની પાંચમે સોહે;

છઠે ચંદ્ર સીતળ મુખ પેઠો, સ્વામી પેહેલે મેં ગજવર દીઠો.

ખીન્ને પ્રથમ ખળવંત. ૧૭

સાતમા સુપને સુરજ સોહે, આઠમે ઇંદ્રદજ સાર;

નવમે કળશ મનોહર દીપે, પદ્મસરોવર નિરધાર;

પદ્મ સરોવર નિરધારતે દશમે, સાગર સુંદર પેખ્યા હરખમે;

ખારમે વિમાન દેખી મન મોહે, સાતમા સુપને સુરજ સોહે.

આઠમે ઇંદ્રદજ સાર. ૧૮

રત્નની રાસતો તેરમે દેખી, ચઉદમે નિરર્ધુમની ઝાળ;

એમ અનુક્રમે મેં સુપના નિરખ્યા, સાંભળો દીનદયાળ;

(૯)

સાંભળો દીન દયાળ મુજવાણી, તેડાવો સુપન પાઠક ગુણખાણી;
કરે નિચાર મુખાવળી પેખી, રત્નની રાસતો તેરમે દેખી.

ચઉદમે નિર્ધુમની ઝાળ. ૧૬

સેવક આવ્યા તવ રાય આદેશે, સુપન પાટકને ઘેર;
સ્વામી પધારે રાજ દુવારે, કરી પ્રેમ ધરી રૂડી પેર;
કરી પ્રેમ ધરી રૂડી પેર તે કાજ, તતક્ષીણ આવી પ્રણમ્યારાજ;
બેડા આસનપર મન ઉઠાસે, સેવક આવ્યા તવ રાય આદેશે.

સુપન પાટકન ઘેર. ૨૦

રાય કહે પાઠકજી સુણો, પેખ્યા રાણીચે ઉદાર;
પશ્ચિમ નિશાચે અલ્પ નિંદ્રામાં, ચઉદ સુપન નિરધાર;
ચઉદ સુપન નિરધાર તે શમદા, તે સફળ સાસે કેવાછે ઉમદા;
સકળ ગુણી ગ્રંથ પ્રકાશી ભણો, રાય કહે પાઠકજી સુણો.

પેખ્યા રાણીએ ઉદાર ૨૧

સુપન પાઠક કહે સુણો નરપતિ, એ ચઉદ સુપન સુખદાય;
મુજસ કીર્તિ વિસ્તરે જગમાં, વયરીનો ભય દુર જાય;
વયરીનો ભય દુર જાયતે જશે, માતાજી દીનભાણી પુત્ર તુમ થાશે;
રિદ્ધિ વૃદ્ધિને આનંદ રતિ, સુપન પાઠક કહે સુણો નરપતિ.

એ ચઉદ સુપન સુખદાય ૨૨

તવ રાજ મન હર્ષ ખહુ પામ્યા, રાણી મન હરખ નમાય;
સુપને પાઠકને દાન ખહુ દીધું, હર્ષથી મંગળ ગાય;

(૯)

હર્ષથી મંગળ ગાઈને દેવે, આશીર્વાદ દઈ પાઠક લેવે;
ગયા પાઠક બહુ આણુંદ જામ્યા, તવ રાજમન હર્ષ બહુપામ્યા.

રાણી મન હરખ ન માય ૨૩

પ્રાણાંત દેવ લોકથી પાર્શ્વજીન ચવીયા, ચઈત્રવદ ચોથ સુભચોગ;
શુભ નક્ષતરે માતાજી કુખે, આવ્યા તજી સ્વર્ગના ભોગ;
આવ્યાતજી સ્વર્ગના ભોગતે જામ, આસન કંપ્યું ઇંદ્રનુ તામ;
વંદનકાન્તેસઉંદ્ર સંચરીયા, પ્રાણાંતદેવ લોકથી પાર્શ્વજીનચવીયા

ચઈત્રવદ ચોથ સુભચોગ. ૨૪

માતા વામા દેવી આગળ આવ્યા, ઇંદ્ર સઉ તેણીવાર;
પ્રસંશા કરે માતાજી કેરી, પુન્યવંત ગુણ ભંડાર;
પુન્યવંત ગુણ ભંડાર ગુણ ગ્રામી, ત્રણુભુવનનો નાયક પાંખી;
સુખ અર્થ વળી ઇંદ્ર ઉચરીયા, માતા વામાદેવી આગળ આવ્યા.

ઇંદ્ર સઉ તેણીવાર. ૨૫

વળી માતાજી એ ચઊદ સુપન્ન, ઉત્તમ રૂળ નીખાણ.

સુજસ કિર્તી પ્રસવે ભારી, કલ્પ પ્રક્ષ સમાન.

કલ્પ પ્રક્ષ સમાનથી સાર થાશે, પુત્ર ત્રીલોકી આધાર.

ધરશે ભોગી જતી ધ્યાન શુભ મન, વળી માતાજીએ ચઊદસુપન.

ઉત્તમ રૂળ નીખાણ. ૨૬

એણીપેરે મુપન અર્થ પ્રકાશી, મળી ચોસઠે ઇંદ્ર.

નંદીસર જઈ મોહોચ્છવ કરતા, ચપન કલ્યાણીક રંગ.

(૧૦)

ચવણ કલ્યાણીક રંગથી કરી, છન ગુણ ગાવે ઉલટ ધરી.
હર્ષભેર જાય નિજ આવાસી, ઐણીપેરેસુપન અર્થ પ્રકાશી.

મળી ચોસઠે ઇંદ્ર. ૨૫

ડોળા નરપતિ પુરતા તામ, માતા મન હરખ ન માય;
છન પુત્રે ખહુ ભાવસું દીનદીન, સખીચો સાથ ઉછાંહ.
સખીચો સાથ ઉછાંહ ગુણગાતે, સર્પ દીઠો એક અંધારી રાતે.
કર ઊંચો કર્યો રાયનો તામ, ડોળા નરપતિ પુરતા નામ.

માતા મન હરખ નમાય. ૨૬

પ્રભાતે પ્રતાંત પુછતા રાય, ભાષે રાણી ગુણ ગોહ.
તિમિર રયાણીમાં સર્પ મેં દીઠો, તુમકર ઊંચો કરેહ.
તુમકર ઊંચો કરેહ તેવારે, રાય વિચારે એ ગર્ભ પ્રભાવે,
નામ ઠેવશું પ્રભુ પાર્શ્વ કુમાર, પ્રભાતે પ્રતાંત પુછતા રાય.

ભાષે રાણી ગુણ ગોહ. ૨

અનુક્રમે પુરણ માસજ ખહુ પોસ દશમ સુખકાર.
કુળણપક્ષ વિશાખા ચોગે, જનમ્યા પાર્શ્વ કુમાર,
જનમ્યા પાર્શ્વકુમાર દયાળા, સાતે નરકે થયા અજવાળા.
થાવરને પણ સુખ ખહુ થયા, અનુક્રમે પુરણમાસજ ખહુ.

પોસ વદ દસમ સુખકાર. ૩

તવ છપ્પન દીગ કુમરી આવે પ્રભુ સુખ જોવા કાજ.
અષ્ટ મંગલાદિક કરમાં ધારી, વંદવા કાજ માહારાજ,

(૧૧)

વંદવા કાજ માહારાજ ઉછાહે, આણંદ અંગ ન માય.

કરે સણગાર ખહુ હર્ષથી ભાવે, તવ છપ્પન દીગ કુમારી આવે.

પ્રભુ મુખ જોવા કાજ. ૩૧

અનુક્રમે છપ્પને દીગ કુમારી, આવે કહું તસ પાઠ.

અઘોલોકની આઠ કુમારી, ઉર્ધ્વ લોકની આઠ.

ઉર્ધ્વ લોકની આઠમત્યેકની, પુર્વ પશ્ચિમ દક્ષિણ રૂચકની.

ઉત્તર વિદિશીની આઠ આઠ સુરી, અનુક્રમે છપ્પને દીગ કુમારી.

આવે કહું તસ પાઠ. ૩૨

અઘો લોકની આઠ કુમારી, આવી નમી પ્રભુ માય,

જો જન એક અશુચી ટાળંતી, ધરી મન ઉછાંય

ધરી મન ઉછાંય ખહુ ધારી, ઉર્ધ્વ લોકની આઠ કુમારી

જળ કુસુમ ખહુ વરસાવે ભારી, અઘો લોકની આઠ કુમારી.

આવી નમી પ્રભુ પાય. ૩૩

આઠ કુમારી પુર્વ રૂચકની, ધરી દરપણ ખુશ થાય.

દક્ષિણની આઠ કળશા ધરતી, પશ્ચિમની ધરે પંખાય.

પશ્ચિમની ધરે પખાયતે આઠ. ધરે ઉત્તરની ચામર હાથ.

વિદિશીની ચારચાર દીપ રક્ષકની, આઠ કુમારી પુર્વ રૂચકની.

ધરી દરપણ ખુશ થાય. ૩૪

આણીપેરે છપ્પને દીગ કુમારી, ગુણ ગાવે પ્રભુ પાસ.

(૧૨)

કેળતાણાં ત્રણ ધર કરીને મર્દન સ્નાન ઉલ્લાસ.

મર્દન સ્નાન ઉલ્લાસથી કેરે, સજ સણગાર પ્રભુમુકાછે ધરે
હિતેચ્છું નીજ ધામે પરવરી ઓણીપેરે છપ્પને દીગ કુમારી.

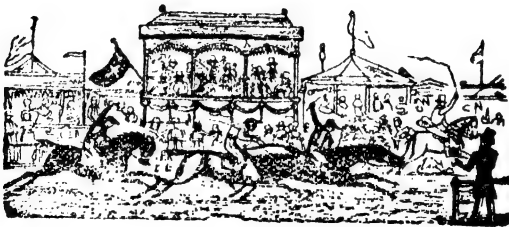
ગુણ ગાવે પ્રભુ પાસ. ૩૫

ધર્મ પ્રકરણ ૧ લુ સમાપ્ત.

દોહરો.

પ્રથમ વિભાગે એ કહ્યો, પાર્શ્વ તણા અધિકાર;

વાંચો ભણો સુખે સુણો, આગળ વાત રસાળ.

(૧૩)

પ્રકરણ ૨ જું પ્રારંભ.

દોહરો,

ખીજે સરગે પાર્શ્વનો, મોહોત્સવ કરે સુરરાય;
વાદ કમઠ સહુ સાંભળો, હર્ષ ધરી મનમાંય. ૧

શાગ ચંદ્રાવળાના

તતક્ષણ આસન ઇંદ્રનું કંપ્યું, હરિ ચિન્તવે તામ;
અવધિ જ્ઞાને નિરખતા જાણ્યું જનમ્યા સ્વામ;
જાણ્યું જનમ્યા સ્વામ મુખકારી, તેડાવ્યા શક ઇંદ્ર તેવારી;
ઘંટ ખજાનો સુધોષાહુ જપું, તતક્ષણ આસન ઇંદ્રનું કંપ્યું
હરિ મન ચિન્તવે તામ. ૩૬

ઇંદ્ર આ દેશે શકતવ ઉઠ્યો, કીધા સુધોષા નાદ;
પ્રભુ જન્મ મોહોચ્છવ કારણે સહ, આવજો આણે સાદ;
આવજો આણે સાદતે આજ, નંદીસર અઠાઈ મોહોચ્છવકાજ;
મજથયા સુરમન આણુંદ ઉઠ્યો, ઇંદ્ર આ દેશે શકતવ ઉઠ્યો.
કીધા સુધોષા નાદ. ૩૭

પાલક નામે વૈમાનમાં બેઠા, હરી ખહુ ધરી આણુંદ;
પાર્શ્વ જાણુંદનું મુખકુ જોવા, તોડવા ભવો ભવ રંદ;
તોડવા ભવોભવ રંદ નિરધારી, નાગ હવકાસર કેશરી સ્વારી;

(૧૪)

છાગ ગરૂડ ચડયા કેઇ જોષા, પાલક નામે વૈમાનમાં બેઠા.

હરી ખહુ ધરી આણુંદ. ૩૮

મીત્ર નારીના પ્રેર્યા કેઇ આવે, કેઇ ધરી મન આણુંદ.

કેઇકેઇ નાહીક જોવાને કાજે, કેઇ ભકિત કરવા જાણુંદ.

કેઇ ભગિત કરવા જાણુંદની આશ, વાહન વૈમાને શંકણ આકાશ.

ન સુઝે સુર્ય પ્રકાશ તે વારે, મીત્ર નારીના પ્રેર્યા કેઇ આવે.

કેઇ ધરી મન આણુંદ. ૩૯

ધરી આણુંદ સહ સહીયર આવે, વિનચે વંદી પ્રભુ માન.

પંચરૂપહરિ પ્રગટ કરીને, એક રૂપે પ્રભુ ધરે હાથ.

એક રૂપે પ્રભુ ધરે હાથ ખહુ ઠાઠે, એક રૂપે છત્ર ધરે શીર નાથ.

બે રૂપે બે ખાનુ ચામર ઢાળે, ધરી આણુંદ સહ સુરવર આવે.

વિનચે વંદી પ્રભુ માન ૪૦

એક રૂપે હરિ પ્રભુની આગળ, ઉલાળે વજ્ર ઉમંગ.

મેરૂ પર્વત જઈ સિંહાસણે ઠવતા, ઇંદ્ર ચોસઠ મળીયા રંગ.

ઇંદ્ર ચોસઠ મળીયા રંગ ગુણગ્રામી, ક્ષીરોદ્ધી માધવ વર ધામી

વળી લાવ્યા શુ ગંગાજળ, એક રૂપે હરિ પ્રભુની આગળ.

ઉલાળે વજ્ર ઉમંગ. ૪૧

આઠ જાતના કળશ ભરીને, અભિષેક અઢીસેહ જાણ

અંદન કુસુમે પુજા આરતી, કરતા ગીતને ગાન,

કરતા ગીતને ગાન ખહુ નાટ, વળી આજેપે મંગળ આઠ.

હરખીત થાય આરંધવ કરીને, આડ જાતના કળસ ભરીને.

અભિષેક અઢીસેહ જાણ. ૪૨

આણંદભેર એમ આરંધવ કરીયા, મુક્યા માતાજી પાસ.

કુંડળ જુગલ વસ્ત્ર આસીકે, ગેડી દડો રત્નમાં વાસ;

ગેડી દડો રત્નમાં વાસ તે મુકે, કોડ ખત્રીસ સહસ સોનૈયા સુખે.
વરસાવી સહ ઇંદ્ર સંચરીયા, આણંદભેર આરંધવ કરીયા.

મુક્યા માતાજી પાસ. ૪૩

ઇંદ્રપતિ તવ ઉચર્યા વાણી, સાંભજો સહજન ભેદ.

પ્રભુ માતાપર શેષ જે ધરશે, તસ શિર થાશે છેદ.

તસ શિર થાશે છેદ તે સહી, પ્રભુ અંગુઠે અમૃત વહી,

ગયા નંદીસર અડાઇ જાણી, ઇંદ્રપતિ તવ ઉચર્યા વાણી.

સાંભજો સહજન ભેદ. ૪૪

ઇંણીપેરે ઇંદ્ર ચોસઠે મળી, નંદીસર અડાઇ સાર.

કરવા પ્રીતથી સાથ સંચરીયા, જન્મ મોહોરંધવ કિરતાર

જન્મ મોહોરંધવ કિરતારનો કરે, અડાઇ મોહોરંધવ ભાવ નિરમજે

ગુણ ગાતાં દુઃખ જાયછે ટળી, ઇંણીપેરે ઇંદ્ર ચોસઠ મળી.

નંદીસર અડાઇ સાર. ૪૫

તતકક્ષીણ રાજ વધાઇ પામ્યા, જનમ્યા પુત્ર સુખકાર

સાકર કૌરવ વૈહ્યિયા ભારી, કેદી છોડયા તતકાળ;

કેદી છોડયા તતકાળ તે સહુ, આણંદ મંગળ વરત્યોછે ખહુ;

(૧૬)

દીવાળીથી અધિક દીન જામ્યા, તતક્ષીણ રાજ વધાઇ પાંખ્યા.

જનમ્યા પુત્ર મુખકાર ૪૬

ઘેર ઘેર તોરણ ખાંધ્યા છે ભારી, આહોરુદ્રવ નવ નવે રંગ;
રાજ કાજ વેહેવાર સહી મુકી, ધરતા મન ઉછરંગ;
ધરતા મન ઉછરંગ તે આજે, દશદીન આરુદ્રવ માંડ્યો છે રાજે;
દાદશમે દીન નાત જમાડી, ઘેર ઘેર તોરણ ખાંધ્યા છે ભારી.

આહોરુદ્રવ નવનવે રંગ. ૪૭

શુભ મુરત શુભ નક્ષત્ર જોઇ, ગ્રહપણ ઉત્તમ સોય,
પાર્શ્વ કુમાર શુભ નામ થાપતાં, જય જય શખ્દો ખડુ હોય;
જય જય શખ્દો ખડુ હોય સહ મુખ, દીન જામકની ભાગી છે ભુખ;
નરહ્યુ નગ્રે દરિદ્રિ કોઇ, શુભ મુરત શુભ નક્ષત્ર જોઇ

ગ્રહપણ ઉત્તમ સોય. ૪૮

અનુક્રમે દીર્ઘવય પામતા જાય, સુદ ખીજ શશીપરે સ્વામ;
કાંતી દેખી રવી મુખ સંતાડે, થાય જોખનવય જામ;
થાય જોખન વય જામ ગુણધારી, માતપીતા દિક હરખ અપારી;
સજ્જન કુટુંબ મનહર્ષ ન માય, અનુક્રમે દીર્ઘવય પામતા જાય.

સુદ ખીજ શશીપરે સ્વામ. ૪૯

જોખન વયે પ્રભુ પાર્શ્વજી પોહોત્યા, કર્યો મન વિચાર;
સકળ મુખ ઠામે ગુણ ધામી, રૂપે રંભા સમાન;
રૂપે રંભા સમાન રાય બેટી, પ્રભાવતી અકળ ગુણ પેટી;

(૧૭)

પાણીગૃહણ પ્રભુ પાર્શ્વનું કરતા, જોખન વય પ્રભુ પાર્શ્વ છ પોહોત્યા

કર્યો મન વિચાર. ૫૦

સોના રૂપાને સોગટે ખાજી, રમતા પાર્શ્વકુમાર;

ઇંદ્ર ઇંદ્રાણી દેખીને પાંમે, મનમાંહી હર્ષ અપાર;

મનમાંહી હર્ષ અપાર તે વેળા, મળી પુરજન સરવે ભેળા;

જન્ય નગરના ખહાર ખહુ રાજી, સોના રૂપાના શોગટે ખાજી.

રમતા પાર્શ્વકુમાર. ૫૧

થાળ પુજપા કેરો ભરીને, ખાન પાન વિષેક;

ખહુ ડાઠે તે સહ સંચરીયા, પુર ખાહીર અનેક;

પુર ખહાર અનેક તે વાર, તતક્ષિણ પુછે પાર્શ્વકુમાર;

જાઓ તમો કયાં સર્વ મળીને, થાળ પુજપા કેરો ભરીને.

ખાન પાન વિષેક. ૫૨

પ્રશ્ન સાંભળી રૈયત બોલે, સાંભળો રાય સુબાણ;

કમઠ જોગીસર તપસ્યા કરે, પુરખાહીર જે રાન;

પુર ખાહીર જે રાન તે માંહી, અગ્નિ પરબળી તપ કરેછે તાંહી;

નહીં તપસી કોઇ તેહની તોલે, પ્રશ્ન સાંભળી રૈયત બોલે.

સાંભળો રાય સુબાણ. ૫૩

હાથમાં ઝોટી માળા તે ધારે, ગળામાં રૂદ્રની માળ;

સિંહ ચામડનું ખીછાણું તેહનું, કાન ફાડી મુંદ્રા ઘાલ;

કાનફાડી મુંદ્રા ઘાલ તે ઘાલે, કાષ્ઠ ખડકી પંચ અગ્નિ પરબળે;

(૧૮)

તેહને વંદન જઇએ આ વારે, હાથમાં મોટી માળા તે ધારે.

ગળામાં રૂદ્રની માળ. ૫૪

પાર્શ્વકુમાર તાપ્ત મનમાં ચિંતે, જોવાને તપસી એહ;

ખડો જ્ઞાની છે કેવો તે યોગી, દેખવા ચાલ્યા સ્નેહ;

દેખવા ચાલ્યા સ્નેહ તે આવ્યા એહનાં નેણજેઘ અચરિજ પામ્યા;

કરે તપસ્યાઓ અજ્ઞાન રીતે, પાર્શ્વકુમાર તાપ્ત મનમાં ચિંતે.

જોવાને તપસી એહ. ૫૫

પાર્શ્વ પ્રભુજી તપસીને પુછે, સુણો જોગી જપધામ;

કોણ દેશના વતની છો તુમે, શુંછે તમારું નામ.

શુંછે તમારું નામ કહો ખરું, કીયાં વસેછે તમારો ગુરુ.

અગ્નિકાષ્ઠમાં કહો રૂળ શુંછે, પાર્શ્વ પ્રભુજી તપસીને પુછે.

સુણો જોગી જપધામ. ૫૬

કહે તપસી સુણો ખડે રાજન, હમ વાશી વનવન;

આજ અહીં કાલ દુસરે વસીયે, નહીં એક આસન;

નહીં એક આસન હમ ધામ, કમઠ જોગીસર મેરાહે નામ;

જ્ઞાની હમ ગુરુએ દાખ્યા હેધન, કહે તપસી સુણો ખડે રાજન.

હમ વાશી વનવન. ૫૭

રાય કહે શુંધનછે તેમાં, નહીં પુન્ય પ્રાપ્તિ લગાર;

કાન ફાડીને લંજોટી મારી, ફાકટ માળા કરધાર;

ફાકટ માળા કરધાર તે ધારી, દયા ધર્મ નહીં જાણો લગારી;

(૧૬)

રાખ ચોળે કહો કુળશું ઝામાં, રાય કહે શુ ધનછે તેમાં;

નહી પુન્ય પ્રાપ્તિ લગાર. ૫૮

તપસી કહે સુણો રાજવી ખાતા, ખેલો અશ્વ થઇ સ્વાર;

ખાનપાન ભોગ ઉપભોગ કરા. જાણો ભેદ નીરધાર;

જાણો ભેદ નીરધાર તેતુજ. જોગીકે મત હે ખહુ ગુજ;

મતકોછેડો અમ કહેતે વિખ્યાતા. તપસી કહે સુણો રાજવીખાતા
ખેલો અશ્વ થઇ સ્વાર. ૫૯

રાય કહે કુણુ તેરાહે ગરૂ, જાણુ દીધી તને કષ્ટની શીખ.

ધર્મ ભેદ નવિ પીછાણુ તેણુ, આપીછે તુજને દીક્ષ.

આપીછે તુજને દીક્ષ અસારી વસે વનમાં પશુ પક્ષ ભીખારી;

શું દેખાકુ સુખકળ ખરૂ, રાય કહે કોણુ તેરા હે ગરૂ.

જાણુ દીધી તને કષ્ટની શીખ. ૬૦

તામ તપસી મન ક્રોધથી બોલે, હમ ગરૂ હે ગુણવંત;

અગ્નિકાષ્ઠમાં ફળ છે ભારી, પરભવ ધન ખહુ દંત;

પરભવધન ખહુ દંત તે દેવે, કંચન કામની આભવ નશેવે;

નહી આવે કોઇ હમગરૂ તોલે; તામ તપસી મન ક્રોધથી બોલે.

હમ ગરૂ હે ગુણવંત.

રાય કહે સુણુ જોગી હીણુમતિ, દયા ધરમકા મુળ;

તેહનો અંશ નહી તુજમાં કાંઇ, ક્યા કરે કાકટ ફુલ;

ક્યા કરે કાકટ ફુલ અપારી, ઊંડો આલોચી જો નિરધારી;

(૨૦)

તવ જપ ફળ નહીં પામીશ રતી, રાય કહેસુણો જોગી હીણમતિ

દયા ધરમકા મુળ. ૬૨

તવ જોગી માન મુકીને જોલે, સુણો મહિપતિ સુજાણ,

ખાત દયાકી દાખવો અમકુ, ભુલ ચુક ક્ષમા માન;

ભુલચુક ક્ષમામાન અમારી, ડાગડમાળ સમ દુર નિવારી;

ઉપકાર માનીશ હું તારો અતોલે, તવ જોગી માન મુકીને જોલે.

સુણો મહિપતિ સુજાણ. ૬૩

સેવકને તવ રાય ફરમાવે, કાષ્ટપર જળતું જેહ;

ચીરાવી નાગ માંહેથી કાઢ્યો, પરજળતી તસદેહ.

પરજળતી તસ દેહતે ભાળી નવપદ્ મંત્ર તુતે સંભળાવી.

નાગ ધરણીદ્ર પદવીને પાવે. સેવકને તવ રાય ફરમાવે.

કાષ્ટપર જળતું જેહ. ૬૪

તવ જોગી મુખ અંખો ખડુ પડ્યો, ભરાણો ક્રોધે અપાર;

નગ્નલોક સઉ શીટ શીટ કરતા, પહોચ્યા નગ્નમોઝાર

પહોચ્યા નગ્નમોઝાર પછવાડી, અજ્ઞાન કષ્ટથી કમઠ અવતારી;

મરી પરભવ મેઘમાળી તે થયો, તવજોગી મુખ અંખો ખડુ પડ્યો.

ભરાણો ક્રોધે અપાર. ૬૫

પાર્શ્વકુમારને નગ્ની પ્રસંશે, વાધીછે કિર્તી અપાર.

ગામ ખધામાં જય જય શબ્દો, વર્ત્યોછે સુજસ અપાર.)

વર્ત્યો છે સુજસ અપાર સહીગામે, ભોગવે નવ નવા મુખ અનુકમે

(૨૧)

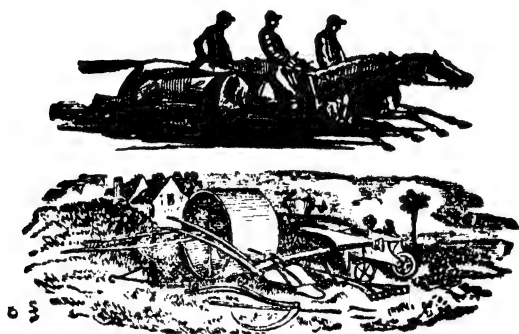
જૈન મંડળી હિતેચ્છુ મુખવેલશે, પાર્શ્વકુમારને નત્રી પ્રસંશે.

વાધીછે કિર્તી અપાર, ૬૬

દોહરો.

ખીજો સર્ગે એ કહ્યો, પાર્શ્વતણા અધિકાર.

મન સ્થીર રાખી સાંભળો છે ખહુ વાત રસાળ.

(૨૨)

પ્રકરણ ૩ જું પ્રારંભ.

દોહરો.

ત્રીજે સરજે સાંભળો, દાન દીએ કિર્તાર;

દિક્ષા મહોચ્છવ સુર કરે, વરધોડા (નો) વિસ્તાર. ૧

રાગ ચંદ્રાવળાનો.

એકદીન રાણી સંગ ખહુ પ્રીતે, વસંત ખેલવા કાજ;

પાર્શ્વે પ્રભુજી વનમાં ફરતા, પ્રાસાદ દેખું છનરાજ;

પ્રસાદ દેખું છનરાજ તે ધામ, જઈ બેઠા પ્રભુ પાર્શ્વે તેઠામ

જોઈ ચિત્રામણ વિચારું ચિતે, એક દીન રાણી સંગ ખહુ પ્રીતે

વસંત ખેલવા કાજ. ૬૭

નવલવ નેહ રાજીલનો છોડી, નેમી છનેશ્વર દેવ

સંજમ લઈ પ્રભુ મુક્તિ સધાવ્યા, કોડી સુર સારે સેવ

કોડી સુર સારે સેવ થઈ રાગી. તતક્ષિણ હુવા પાર્શ્વે વૈરાગી

ચિત્ર જોઈ મદમાનને મોડી, નવલવ નેહ રાજીલનો છોડી

નેમી છનેશ્વર દેવ. ૬૮

લોકાંતીક સુર ઉચરે વાણી. કરજોડી નિરધાર

સંજમ સમય અખ થોડોછે ખાકી, નાથ પધારે નિજદાર

નાથ પધારે નિજદાર તે જીવે, રાણી પ્રભાવતી ખીણ ખીણ રૂવે.

(૨૩)

સમન્નવે માતપિતા અણુખાણી, લોકાંતીક સુર ઉચરે વાણી
કરજોડી નિરધાર. ૬૯

વરશીદાન પ્રભુ પાર્શ્વજ દેવે, કાપે દુઃખી દીન દુઃખ
દાબીદ્ર ખટ માસનું નાશે, રોગ ક્ષય થાય ખહુ સુખ
રોગ ક્ષય થાય ખહુ સુખ તે થાયે, જન્યક માગવા જે તીહાંજય
આસ સરવેની પુરે સુરતેવે, વરશીદાન પ્રભુ પાર્શ્વજ દેવે
કાપે દુઃખી દીન દુઃખ ૭૦

જવત ભોગ કરમ ક્ષય જાણી, ધરતા મન વૈરાગ
સુખભર ત્રીસ વરસ ધર વાસે, વશિયા પાર્શ્વ વ કુમાર
વશિયા પાર્શ્વ વ કુમાર માહારાજ, દીક્ષા મહોચ્છવ કરવા કાજ
આવે સુરમન ઉલટ આણી, જવત ભોગ કરમક્ષય જાણી
ધરતા મન વૈરાગ. ૭૧

ચોસડ ઇંદ્ર મળીઆ તે વારે, તિરથ આપધિ શ્રેષ્ઠ
આડ જાતના કળરા ભરીને, એક સહસને અષ્ટ
એક સહસને અષ્ટ શુભ ભરે, પ્રથમ અભિષેક રાયજ કરે
પાછળ સુર અભિષેક ઉદ્ધારે, ચોસડ ઇંદ્ર મળીઆ તેવારે
તિરથ આપધિ શ્રેષ્ઠ. ૭૨

અબ્રકર્યા સુર તરૂનીપેરે, દેવ નચુકે વિવેક
શિખિકાપર સુંદર શોભિત, સિદ્ધાસણ કીધું એક
સિદ્ધાસણ કીધું એક તે ડામ, ખેડા પાર્શ્વ વ પ્રભુજ સ્વામ

(૨૪)

કાંતી દેખીને રવિ થિર રહે. અલંકર્યા સુરતરૂની પેરે

દેવ ન ચુકે વિવેક. ૭૩

દક્ષિણ દિશાએ વડેરી બેડી, પાટસાટક લઈ હાથ

વામ દિશે અમઘાતરી સોહે, ધરી શણુગાર ખહુ ઠાડ

ધરી શણુગાર ખહુ ઠાડ તે પાછળ, ધરે છત્ર એક જોવના આગળ

ઇશાન ફળ કરનાર તે શ્રેઠી, દક્ષિણ દિશાએ વડેરી બેડી

પટસાટક લઈ હાથ. ૭૪

અગ્નિ ખુણમાં એક જોવનાસોહે, રત્નમય પંખો હાથ

ચલત શિખિકા ગુણુ ગાવતી, સર્વે મળીને સાથ

સર્વેમળીને સાથ તે જોતી, નવનવા મંગળ ગીતો તે ગાતી

જણી વાણીએ આલ મંડળ મોહે, અગ્નિખુણમાં એક જોવનાસોહે

રત્નમય પંખો હાથ. ૭૫

શક ઇશાન તો ચામર ઢોળે, વાજંત્રનો નહીં પાર

અષ્ટમંગળ સુભ આગે ચલંતા, ઇંદ્રધ્વજ ઝણુકાર

ઇંદ્રધ્વજ ઝણુકાર તે ભારે, સુર વધુ પેખી પ્રણામ કરે

ભક્તિ ભાવે જય જય સુર બોલે, શક ઇશાન તો ચામર ઢોળે

વાજંત્રનો નહીં પાર. ૭૬

ખડા આડંબરે વરઘોડો ચડીઓ, સંક્ષેપ કહુ વિસ્તાર

નીશાન ડંકાનો અવાજ થાવે, તે મેઘ ગર્જના ધાર

તે મેઘ ગર્જના ધારથી ભારી, કરે ખુંખારા અતુલ તોખારી

(૨૫)

સોવન લગામ પાય અમુલ ઝાંઝરીયા, ખડા આડંખરે વરઘોડો
ચડીઆ. સંક્ષેપ કહુ વિસ્તાર. ૭૭

વળી વિષેક ગજપર સોહે, અંખાડી રત્ન જડીત
ગજ સુંઠ ચામર ફરકે ચોદીશ, ચાલે મન મદ ધરીત
ચાલે મન મદ ધરીત ખંહુ હાથી, ભમર ગુજરે મદ ઝરેછે જ્યાંથી
તે દેખી અચરાવણુ મોહે, વળી વિષેક ગજપર સોહે
અંખાડી રત્ન જડીત. ૭૮

સોવન રથમાં રીખવ જોતરીયા, તસ સીંગ રત્ન જડીત
ઝાંઝરના ઝણુણાટ ખંહુ થાવે, વાત ન શ્રવણ પડીત
વાત ન શ્રવણ પડીત સંભળાયે, વાજીત્ર નાદ ભુગળ ખંહુ થાયે
ત્રાંસા ઢોલ પડગમ પાયદળીઆ, સોવન રીખવ જોતરીયા
તસ સીંગ રત્ન જડીત. ૭૯

પેહેરી સુંદરીઆ સણુગાર સડ, ગાવે ગીત ઉલાશ
મધુર સ્વરે સુર વધુ ગુણુ ગાતી, લળી લળી મન ખંહુ હોંશ
લળી લળી મન ખંહુ હોંશ રંગમચ્ચે, આઁચો વરઘોડો પુરને વચ્ચે
શોભાથી જન મન થંભીજ રહ્યું, પેહેરી સુંદરીઆ સણુગાર સડ
ગાવે ગીત ઉલાશ. ૮૦

પોળે પોળેથી શેરીએ શેરી, આવે ઘરેઘરથી તમામ
પ્રરૂશ સ્ત્રીને ખાળકો આવે. જુએ ખજરની માંહી
જુએ ખજરની માંહી તે ભાવે, વરઘોડો જોઈને આનંદ પામે

(૩૬)

થરથર કંપ્યા મોહાદિક વયરી, પોજે પોજેથી શેરાઅં ઝાંસી

આવે ઘરોઘરથી તમામ. ૮૧

દેવ દેવી નર નારીઆ મજે, કરે પ્રણામ પ્રભુ પાસ

કુલ માંહીન મણી સમ તુમે પ્રગટયા, છતજે મોહ બલરાય

છતજે મોહ બળરાય થઈ સુર, કપાય લશકર કરજે ચક્રચુર

કાપ્યું દાળીદ્ર જીમ દાનના બજે દેવ દેવી નર નારીઆ મજે.

કરે પ્રણામ પ્રભુ પાસ. ૮૨

અનુકંમે પ્રભુ પાર્શ્વ ગુણ ગ્રામી, આવીઆ નયરીની ખાર

આશ્રમ પદ ઉધ્યાનમાં ઉતર્યા, વરઘોડેથી કિર્તાર

વરઘોડેથી કિર્તાર તતક્ષ, સુદર શોભિત અશોક વૃક્ષ

ભાવ ધરી પ્રભુ અંતર જામી, અનુકંમે પ્રભુ પાર્શ્વ ગુણ ગ્રામી

આવીઆ નયરની બહાર. ૮૩

અઠમ તપ બહુ ભાવે કરીને ધરી સુકળ મન ધ્યાન

મોહરાયને છતવા કાજે તજ્યા આલુષણ તમામ

તજ્યા આલુષણ તમામ તેવારી, સાણગાર આલુષણ મુલના ભારી

સ્વંજમ મુભટ શુંસ્નેહ ધરીને, અઠમ તપ બહુ ભાવે કરીને

ધરી સુકળ મન ધ્યાન. ૮૪

પોશવદ એકાદશીદને, ત્રણસયા પરીવાર

ગુણ ગીરવો પ્રભુ પાર્શ્વજીને પ્રેમે. ઉચરે મહા પ્રતચાર

ઉચરે મહા પ્રતચાર મુખકારી, જય જય સખદોવરત્યા તેવારી

(૨૭)

ગાય જીતો ઇદ્રાણી મુલ મને, પોસવદ ઐકાદશીદને
ત્રણ સયા પરીવાર, ૮૫

મનપર જજવતામ તુર્ત ઉપન્યું, ખંધ ધરે જગદીશ
દેવદુષ ઇદ્ર તવદીધું રહેશે વરસ ચતતીશ
રહેશે વરસ ચતતીશ તે સહી. કાઉસગ રહે પલુ પ્રાર્શ્વજી તહી
સુરનર નારીનું મનકું હરખ્યું, મનપર જજવતામ તુર્તજ ઉપન્યું
ખંધ ધરે જગદીશ. ૮૬

સાથ સુરવરનો સરવે ભાવે, જાતા નંદીસર ધામ
દિક્ષા મહોચ્છવ કરતાં ભારી. કરે ગીત નટગાન
કરે જીત નટગાન તે તહી, માતપિતા પ્રભુ પાર્શ્વવને અહીં
પદી સુર નીજ ધામે સહુ જાવે, સાથ સુરવરનો સરવે ભાવે
જાતા નંદી સરધામ, ૮૭

દોહરો.

ઇણીપેરે પાર્શ્વવ પ્રભુ હવે, આણી મન વૈરાગ;
દિક્ષા લઇ મુનીવર થયા, હું વહું ધનભાગ્ય.

(૨૮)

પ્રકરણ ૪ થું પ્રારંભ.

દોહરો.

સહન કરે પ્રભુ પાર્શ્વજન, કમઠ તણો ઉપસર્ગ;
ભવ્ય તરે શુણી દેશના, પામે તે અપવર્ગ. ૧

રાગ ચંદ્રાવળાનો

પ્રથમ પારાયું પાર્શ્વજન કેરું, સારથ ધન ઘેર જાણ
પંચ દિવ્ય પ્રગટ કરંતા, સુરવર થઈ સાવધાન
સુરવર થઈ સાવધાન સહતે હવે, મુકિત મુખ પ્રભુ તેહને દેવે
દાન સુપાત્ર સમ રૂળ ન અનેરૂ, પ્રથમ પારાયું પાર્શ્વજન કેરું
સારથ ધન ઘેર જાણ, ૮૮

અનુક્રમે પાર્શ્વજન વિચરંતા આવ્યા, કાંડંબરી અટવી મોઝાર
કુંડ નામે સરોવર સુભ સોહે, જલ કમળ તણો ભંડાર
જળ કમળ તણો ભંડાર તે ઠામ, ધન્ન લોક વળી ધન્ન તે ગામ
મન મોહન મેળા મન ભાવ્યા, અનુક્રમે પ્રભુ પાર્શ્વજન વિચ-
રંતા આવ્યા. કાંડંબરી અટવી મોઝાર. ૮૯

ખટ કાયાના રક્ષક સ્વામી, કાઉસગ્ગ રહે તીણ ઠામ
વનવાશી તીહાં ગજવર આવે, જળ સુંઢ ભરી તે ધામ
જલ સુંઢ ભરી તે ધામ તે આવે, નહમણ કરે પ્રભુ પાર્શ્વજને ભાવે

(૨૯)

ક્રમજ ચઢાવે ગજગુણ ગ્રામી, ખટકાયાના રક્ષક સ્વામી

કાઉસગ્ગ રહે તીણ ઠામ. ૯૦

તવ તુર્ત તીહાં તીર્થ થાપ્યું, કળી કુંડ ઐહેવે નામ

તે હસ્તી દેવ ગતીને પામ્યો, પર્મસુખનું ધામ

પર્મ સુખનું ધામ તે પામી, છન પુજે સુખની નહીં નહીં ખામી

દવ્ય ભાવ પુજે સુખ પ્રગટયું, તવ તુર્ત તીહાં તીર્થ થાપ્યું.

કળી કુંડ ઐહેવે નામ. ૯૧

અનુક્રમે કો શુભ વનની માંહી, ધરણીદ્ર સુર તેણી વાર

પ્રિયા સહિત પ્રભુ પાર્શ્વને વંદી, ત્રણ દીન ફણી શિરધાર

ત્રણ દીન ફણી શિરધાર તે ધાર, આહીં છત્રા નગરી તીહાં ભાર

વશે સુખધામી સમ તાહીં, અનુક્રમે કો શુભ વનની માંહી

ધરણીદ્ર સુર તેણી વાર. ૯૨

પાર્શ્વ પ્રભુજન વિહાર કરંતા, વડ હેઠલ નિરધાર

રયણ સમય પ્રભુ કાઉસગ્ગ રહેતા, કરમ કરવા ખુવાર

કરગ કરવા ખુવાર તે વારી, થયો કમડ જે મરી મેધ માળી

વિભંગે જોઈ આવ્યો ક્રોધવંતો, પાર્શ્વ પ્રભુજન વિહાર કરંતાં

વડ હેઠલ નિરધાર. ૯૩

ઉપસર્ગ કરવા માંડ્યો ખહુ ભારી, શી કહું તેહેની વાત

ગગન ગર્જના કરી ચઢદીશી, ચઢદીશી વીજળી ઝણણાટ

ચઢદીશી વીજળી ઝણણાટ ખહુ થાવે, ગગન વાદળી જળવરસાવે

ઘોર ઘંટા તીહાં વાધી અપારી ઉપસર્ગ કરવા માંડ્યો ખહુ ભારી
શી કહું તેહેની વાત. ૯૪

ચોદીશ વીજળી ઝબુકા દેવે, જાણે સૂરજનો પ્રકાશ
ઘોર રણેણીમાં દીપે ખહુ ભારી, થાતી વીજળી આકાશ
થાતી વીજળી આકાશ ખહુ દીપે, મેઘ ગર્જનાથી પર્યંત કંપે
મેઘ આંખર કીધો ખહુ તેવે, ચોદીશ વીજળી ઝબુકા દેવે
જાણે સૂરજનો પ્રકાશ. ૯૫

વાદળીયું જળ ભરવા જાવે, મેઘ માળી આદેશ
ખહુ સુરથી ક્ષીણ ક્ષીણમાં લાવે, અત્યંત જળ વિષેશ
અત્યંત જળ વિષેશથી ભારી, નાખી જળને જાય પરીવારી
એમ અનુક્રમે અન્યોઅન્ય આવે, વાદળી જળ ભરવા જાવે
મેઘ માળી આદેશ. ૯૬

મુશળ ધારાએ જળ ખહુ વરસ્યું, પાણુ નવીચળીઆ સ્વામ
નિજામળ પ્રકાશી મેઘપતિ પેષે, તામ દીઠા નિશ્ચળ સ્વામ
તામ દીઠા નિશ્ચળ સ્વામ તેવારે, પ્રભુ નાશીકા સમજળ વરસાવે
તવ ધરણીદ્ર આશન કંપ્યું, મુશળ ધારાએ જળ ખહુ વરસ્યું
પાણુ નવીન ચળીઆ સ્વામ. ૯૭

અવધિ જ્ઞાને તતક્ષણ જોઈ, આવ્યો ધરણીદ્રતામ
પ્રિયા સહિત પ્રભુ પાર્શ્વને વંદી. ઉપસર્ગ નિવાર્યા સ્વામ
ઉપસ્વર્ગ નિવાર્યા સ્વામ તેવારી, કંપ્યો કમઠ ધરણીદ્ર ભાળી

(૩૧)

પામ્યો સમકિત અજ્ઞાનને યોઈ, અવધિ જ્ઞાને તત્ત્વદાણ જોઈ
આવ્યો ધરણીદ્ર તામ. ૯૮

ખહુ ભાવે પ્રભુ પાર્શ્વને વંદીઃ મેઘ માળીતીણ કામ
દરણીદ્ર પદ્માવતી સાથે, પહોચ્યો સ્વર્ગનીજ ધામ
પહોચ્યો સ્વર્ગ નીજધામતે જાવે, અહીનીશપાર્શ્વનું ધ્યાનમનધ્યાવે
પાજે સમ કિત મિધ્યાતને છેદી, ખહુ ભાવે પ્રભુ પાર્શ્વનેવંદી
મેઘમાળીતીણ કામ. ૯૯

અનુક્રમે ખણારસી ઉઘાને આવ્યા, પાર્શ્વજાણુંદ દયાળ
કાઉસગ્ગ ધ્યાન મુલ ભાવશુ રહેતા, અપુર્વ વિર્ય ઉલાશ
અપુર્વ વિર્ય ઉલાશ ખહુ હોંશ ધનધાતી કરે ચાર વિનાશ
શકળ ધ્યાનશું ધ્યાન લગાયા, અનુક્રમે ખણારસી ઉઘાને આવ્યા
પાર્શ્વ જાણુંદ દયાળ. ૧૦૦

દીન ચોરાશી છદમસ્ત પાળી, અઘત્રવદ ચોથે મુલદન
વિશાખા નક્ષતરે સુર પ્રગટાવીને, કર્યો ધાતી કર્મનો અંત
કર્યો ધાતી કર્મનો અંત ઉલાશી, થાય પ્રભુ લોકાલોક પ્રકાશી
વર્યા કેવળ જ્ઞાન કર્મ સખટાળી. દીન ચોરાસી છદમસ્ત પાળી
અઘત્રવદ ચોથે મુલ દન. ૧૦૧

અવધિ જ્ઞાને જોઈ ઈંદ્ર સઉ આવે, સમો વસરાણ મનોહાર
ત્રણ ગઢનું રચે તરત તીહાં, જેસંતા જનરાજ
જેસંતા જનરાજ તે સોહે. ચોત્રીશ અતીશયથી જગ મોહે

(૩૨)

ગુણ પાંત્રીશવાણીએ વાણીઉચારે, અવધિજ્ઞાને જોઈ ઇદ્રસઉ આવે

સમો વસરણ મનોહાર. ૧૦૨

વનપાળે વધામણી દીધી, સ્વામીજી પાર્શ્વ જીણુંદ

કેવળ વરીઆ આપ ઉધાને, સુરવર મન આણુંદ

સુરવર મન આણુંદ ખડુ વુડયો, તવ રાજ વનપાળપર તુઠયો

દીધી તેને દોલત ખડુ રીધી, વનપાળે વધામણી દીધી

સ્વામીજી પાર્શ્વ જીણુંદ. ૧૦૩

ખડા આડંખરે સૈન્ય સણગારી, હાથી ઘોડાનો નહીંપાર

પાય પાય દળને રથ જોતરીયા, સોવન ધરેલ સણગાર

સોવન ધરેલ સણગાર અપારી, અધિક અધિક ખડુ મુલનાભારી

નગર લોક મન ઉલટ ભારી, ખડા આડંખરે સૈન્ય સણગારી

હાથી ઘોડાનો નહીંપાર. ૧૦૪

અશ્વસેનજી રાયપરવરીઆ, સાથે વામા દેવી માત

પ્રભાવતી પટરાણી ખડુ હરખે, પાર્શ્વજીન વંદન જાત

પાર્શ્વજીન વંદન જાત જઈ વંદી, પ્રભુ વાણી સુણી મન આણુંદો

સુણી વાણી સઉ વૈરાગે ભરીઆ, અશ્વસેનજી રાયપરવરીઆ

સાથે વામા દેવી માત. ૧૦૫

તવ પ્રભુ પાર્શ્વજી દેશના દેવે, સુણે તીહાં પર ખદા ખાર

ઇણ સંસાર સમુદ્રમાં ભમતા, ફુલહો મનુષ્ય અવતાર

ફુલહો મનુષ્ય અવતાર આ લીધો વિષય તૃણાદિકે નિષ્કળ કીધો

થાશે પ્રસ્તાવો દુઃખ પડશે તેવે, તવ પ્રભુ પાર્શ્વ દેશ ના દેવે

સુણે તીહાં પરખદા ખાર. ૧૦૬

વળી ચીંતામણી રત્ન સમ જાણો, આ મનુષ્ય જન્મ અવતાર

શુદ્ધ સમકીત ચારિત્ર તપ ભાવે, ન કરે પુન્ય પ્રત દાન

ન કરે પુન્ય પ્રત દાનજન પુજા, ફલહો ધર્મ મળવા ભવદુજા

થાશે પ્રસ્તાવો કડીઆરા દ્રષ્ટાંતો, વળી ચીંતામણી રત્ન સમ

જાણો; આ મનુષ્ય જન્મ અવતાર. ૧૦૭

સર્વ પ્રતી થઈ શીવ મુખ ચાહો, તેમ જો શક્તિ ન હોય

દેશ પ્રતીતો ભાવથી થાકું, પામી શ્રાવક કુલ જોય

પામી શ્રાવક કુળ જોય ગુણ ભારી, છેવટનિજ શક્તિ આયુંસારી

પ્રત લેવા ગુરૂ આગળ જાઓ, સર્વ પ્રતી થઈ શીવ મુખ ચાહો

તેમ જો શક્તિ ન હોય. ૧૦૮

શ્રાવકના ખાર પ્રત પાળી જે, ટાળીને સકળ અતિ ચાર

હિંસા મૃખાને અદત્ત ત્રીઝું, ચોથું મૈથુન મન ધાર

ચોથું મૈથુન મન ધાર દુઃખ ભારી, પરિગ્રહ મુર્છા પાંચમેધારી

દિશી વિરમાણ છડે પ્રત કીજે, શ્રાવકના ખાર પ્રત પાળીજે.

ટાળીને શકળ અતિ ચાર. ૧૦૯

ભોગોપભોગનો વિચાર કરીએ, સાતમું પ્રત એ જાણ

અનર્થ દંડ છંડો જે આડમું, નવમું સમાયક પરમાણુ

નવમું સમાયક પરમાણુ ઉલાશે, દેશાવગાશી પોસઘોપવાસ

(૩૪)

અતીથી સંવી ભાગ એ ખાર વ્રત ધરીએ, ભોગોપભોગનો વિચાર
કરીએ. સાતમું વ્રત એ જાણુ. ૧૧૦

એણીપેરે શ્રાવકના વ્રત પાળો, દાદશ પુન્ય અથાગ
પ્રથમ આડનો ત્યાગજ કરીએ, અથવા શક્તિ અનુસાર
અથવા શક્તિ અનુસાર વ્રત ધરીએ, પાછળ ચારનું પરિણામ
કરીએ

નિશ્ચે સ્વર્ગ પુરીના એ દારે, એણીપેરે શ્રાવકના વ્રત પાળો
દાદશ પુન્ય અથાગ. ૧૧૧

સાત પ્રકારના દાનજ ભાખ્યા, તે માંહી અભય પ્રધાન
પ્રાણી માત્રને અભય સુખ દીજે, તેહછે અહિંસા પ્રમાણ
તેહછે અહિંસા પ્રમાણ તે પાળી, પાપ આરંભને દુર નિવારી
તેહથી સ્વર્ગ તાણા સુખ દાખ્યા, સાત પ્રકારના દાનજ ભાખ્યા
તે માંહી અભય પ્રધાન. ૧૧૨

જુગદું રમવુંને માંસજ ખાવું, કરવું મદીરા પાન
ચોરી અને વળી પારાધી પાચું, કરે વેશ્યાસું ગમન
કરે વેશ્યાસું ગમન દુઃખ ભારી, સંગ કરે વળી જે પરનારી
નિશ્ચ એહથી ઘોર નરકે જાવું, જુગદું રમવું ને માંસજ ખાવું
કરવું મદીરા પાન. ૧૧૩

પંચ ઇંદ્રીને વસ જે પ્રાણી, કહો કેમ પામે સુખ
એક ઇંદ્રીને વસમાં પ્રાણી, પડેલ પામે બહુ દુઃખ

(૩૫)

પડેલ પામે ખડુ દુઃખ તે જોમ, ભમર પતંગ મચ્છ હરાણા જેમ
દરેક ઇંદ્રીએ દુઃખ પામે ઇમ જાણી, પંચ ઇંદ્રીને વસન્તે ખાણી
કહા કેમ પામે સુખ. ૧૧૪

ઇણ સંસારમાં સ્વાર્થી સર્વ, કોણ માતા કોણ તાત
સ્વાર્થ વિણશે પરમ પ્રિતાળુ, થાય શત્રુ સાક્ષાત
થાય શત્રુ સાક્ષાત જ્યુ વયરી, કોણ ઇંધવ કોણ બેનને ખયરી
માટે ધર્મ કરો મુકીદો ગર્વ, ઇણ સંસારમાં સ્વાર્થી સર્વ
કોણ માતા કોણ તાત. ૧૧૫

પંચ ઇંદ્રીને વશ કરીને, આવશે સુધે ધરી ભાવ
જૈન ધર્મ સદા સુખકારી, છમ અષ્ટ કર્મ ક્ષય થાય
છમ અષ્ટ કર્મ ક્ષય થાય તે જ્યારે, પોતે શિવપુર નગરમાંત્યારે
સમકીત સંજમ ચિત ધરીને, પંચ ઇંદ્રીને વશ કરીને
આદરે સુધે ધરી ભાવ. ૧૧૬

સાંભળો પુર્વ પુન્ય ના થોકે, લીધોછે મનુષ્ય અવતાર
આજે ક્ષેત્ર જ્ઞાની મુદ્ધ શ્રાવક, જૈન ધર્મ સુખકાર
જૈન ધર્મ સુખકાર તે ખરું, વળી મળ્યા ઉપદેશી સદગુરૂ
મળવો દુરરૂં ફરી દશ દ્રષ્ટાંતે, સાંભળો પુર્વ પુન્યના થોકે
લીધોછે મનુષ્ય અવતાર. ૧૧૭

ઝાણીપેરે દશના પાર્શ્વની સુણી, ભવિરાગી થઇ સ્નેહ
સમકીત પામી કેઇ ચારિત્ર લેતા, વ્રત ધારી ગુણ ગેહ

(૩૬)

પ્રત ધારી ગુણ ગોઠ થાય ભાવે, ગાણી પદ થાપી સંગ પદ ડાવે
સમકીર્ત અમૃત રસ વાણી, ઝાણીપેરે દેશના પાર્શ્વની સુણી
ભવિરાગી થઇ સ્નેહી. ૧૧૮

દોહરો.

ઝાણીપેરે દેશના પાર્શ્વની, સુણતાં તતક્ષીણ વાર;
પથ્થર સમ મન પાણ લહે, બોદ્ધ બીજ નિરધાર.

પ્રકરણ ચોથું સમાપ્ત.

(૩૭)

પ્રકરણ ૫ મું પ્રારંભ.

દોહરો.

શત્રુંજય મહિમા કહે, પાર્શ્વ જીનેશ્વર સ્વામ;

શમેત શિખર મોક્ષે ગયા, સુણો કરી ચિત ડામ. ૧

રાગ ચંદ્રાવળાનો.

ભુતળ વિચરંતા પાર્શ્વજીન આવ્યા, શ્રી શિક્ષાચળગિરિ જ્યાંહ

સમોશર્યા પ્રભુ પાર્શ્વ ઉલ્લાશે, પ્રકાશે તસમહિમાય

પ્રકાશે તસમહિમાય ખહુ પ્રીતે, કરમનિકા ચિત પરમ સંચિતે

કાપે એ ગિરિ સમડગ ભરાયા, ભુતળ વિચરંતા પાર્શ્વજીન આવ્યા

શ્રી શિક્ષાચળગિરિ જ્યાંહ. ૧૧૦

અનંતા મુનીવર ઇણગિરિ શિક્ષા, કહેતાન આવે પાર

નેમ નાથના વારેજે શિક્ષા, સંક્ષેપે કહુ વિસ્તાર

સંક્ષેપે કહુ વિસ્તારછે ઘણો, મધ્યુમ્નસાડી આઠ કોડે જાણો

પાંચમેહે સાથે સેલિંગે સુખ લીધા, અનંતા મુનીવર ઇણગિરિ

શિક્ષા, કહેતા ન આવેપાર, ૧૨૦

સતી દેવકીજીના ગુણી ખટ પુત્રો, મોક્ષ ગયા ઇણ ડામ

પાંડવ પાંચ અતુલ્ય ગુણવંતા, શંઘ લઈ આવ્યા આ ધામ

શંઘ લઈ આવ્યા આ ધામ ખહુ ભાવે, ખારમો ઉઢાર ઇહાંકરાવે

(૩૯)

વળી શિદ્ધાત સસાખછે સુત્રે, સતી દેવકીજના ગુણ ખટપુત્રે

મોક્ષ ગયા ઇણ કામ. ૧૨૧

વળી પ્રભુ પાર્શ્વજી ઇણીપેરે બોલે. સાંભળો ભવિક સુખાણ

ચાર ઉદ્ધાર ભવી કાળમાં કરશે, વળી પાંચમો વિમળ વાહન

વળી પાંચમો વિમળ વાહન ભુપ કરશે, ગુરુ દુષ્સ મુર ઉપદેશે

અવર તીર્થ નહીં એ ગિરિ તોલે, વળી પ્રભુ પાર્શ્વજી ઇણીપેરે

બોલે. સાંભળો ભવિક સુખાણ. ૧૨૨

એમ અનંતા એ ગિરિ પર સિદ્ધા, વળી સિદ્ધશે અનંતિ કોડ

રોગી નર રોગ રહિત ઇંહા થાવે, વળી જયે કર્મ વિછેદ

વળી જયે કર્મ વિછેદ સિવ પુરે, ભવોભવ સંચિત પાપ એ મુરે

શેત્રુંજી માહાત્મે સુખ વિવરીને કીધા, એમ અનંતા એ ગિરિપર

સિદ્ધા. વળી સિદ્ધશે અનંતિ કોડ. ૧૨૩

ઇત્યાદિક પ્રભુ પાર્શ્વ પ્રકાશે, શેત્રુંજી કેરો મહિમાય.

સાંભળી બહુ પ્રાણી નિજ મનમાં, નિશદ્ધિન ગિરિવર ધ્યાય

નિશદ્ધિન ગિરિવર ધ્યાય બહુ પ્રીતે, અણસાણું કરતા કેઇ સુભચિતે

ભાવ રૂડે મુકિત સુખ આપે, ઇત્યાદિક પ્રભુ પાર્શ્વ પ્રકાશે

શેત્રુંજી કેરો મહિમાય. ૧૨૪

વિહાર કરતા પાર્શ્વ અનુક્રમે, ખણારશી નયરી ઉધાન

તતક્ષીણ હસ્તિ સેન જે રાજા, પાર્શ્વ ખાંધવ ગુણ ખાણ

પાર્શ્વ ખાંધવ ગુણ ખાણ ગુણ ધારી, ન્યાઇ રાજા દીન દુઃખનીવારી

(૩૯)

લાવે વધામણી વનપાળ તે સમે, વિહાર કરંતા પાર્શ્વ અનુક્રમે

ખાણારશી નયરી ઉધાન. ૧૧૫

પરમ કૃપાળુ પાર્શ્વજન સ્વામી, આપ ઉધાનમાં આજ

આવ્યાછે સુર સાથ પરવરી, ગગને વૈમાનનો ઠાઠ

ગગને વૈમાનનો ઠાઠ ખડુ પેરે, આવી સુર સમોવર્સણ કરે

બેઠા પ્રભુ પાર્શ્વ જન અંતર જામી, પરમ કૃપાળુ પાર્શ્વ જન સ્વામી

આપ ઉધાનમાં આજ. ૧૨૬

સુણી વધામણી રાય ખડુ હરખ્યો, વનપાળ પ્રત્યે કહેવાણુ

ધન ભાગ્ય ધન્ય પુન્યજ માહારા, પ્રગટયા આજ તમામ

પ્રગટયા આજ તમામ અપારી, દાન દેવે વનપાળને ભારી

શોભે રાજ દેવની સરખો, સુણી વધામણી રાય ખડુ હરખ્યો.

વનપાળ પ્રત્યે કહેવાણુ. ૧૨૭

તતક્ષિણ સેવકને ફરમાવી, સામૈયું કર્યું તૈયાર

પાર્શ્વ પ્રભુને વંદન કરવા, મોહ વયરીને ખુવાર

મોહ વંયરીને ખુવાર તે કરવા, સુદ્ધ સમકિત પ્રભુ વાણીએ વરવા

સૈન્ય લઈ વંદ્યા તીહાં આવી, તતક્ષિણ સેવકને ફરમાવી,

સામૈયું કર્યું તૈયાર. ૧૨૮

પરમકૃપાળુ દેશના દેવે, મુજો ભવિક ગુણ ગ્રામ

ઘણ સંસાર દાવાનળ માંહી, શીતળ શેત્રુંજી ગિરિધામ

શીતળ શેત્રુંજી ગિરિધામતેજાણી, અનંત મુની જ્યાં શીવ પટરાણી

(૪૦)

વરીઆ કરમ ટાળી એગિરિ સેવે, પરમ કૃપાળુ દેશના દેવે
મુણે ભપિક ગુણુ ગ્રામ. ૧૧૯

અછત નાથજી ચોમાસું રહીઆ, વળી સાગર મુની પરિવાર
એક કોડ શું કર્મ સખ તોડી, વર્યા અક્ષય સુખ સાર
વર્યા અક્ષય સુખ સાર તે સ્થિર, ઉદ્ધાર સાતમે કર્યો તે તીર
અછત નાથ ઉપદેશે ગુણુ ગ્રહીઆ' અછતનાથજી ચોમાસું રહી
આ, વળી સાગર મુની પરિવાર. ૧૩૦

ચંદ્ર પ્રભુ વારે વળી જાણો, ચંદ્ર જસારાજન
નવમે ઉદ્ધાર શેતુંજે કીધો, પરમ સુખ નિધાન
પરમ સુખ નિધાન એ ગિરિ, સેવતાં જય ભવોભવ વયરી
નિશ્ચે અનંતા સુખનું એ ઠાણો, ચંદ્ર પ્રભુ વારે વળી જાણો
ચંદ્રજસા રાજન. ૧૩૧

ખાર ઉદ્ધાર એ ગિરિપર સુંદર, થયાછે જગત વિખ્યાત
ભરતરાયથી પાંડવ સુધી, ખરચાણો દ્રવ્ય અથાગ
ખરચાણો દ્રવ્ય અથાગ તે તહીં, સુદમનો કાંઈ પારજ નહીં
થાશે ચાર પ્રભુવીર અંતર, ખાર ઉદ્ધાર એ ગિરિપર સુંદર
થયાછે જગત વિખ્યાત. ૧૩૩

વીર નિરવાણથી છેવટ થાશે, સોજમેં જગત વિખ્યાત
પંદરસેહ સત્યાશી સુધી વિક્રમ સાલે આઠાર
વિક્રમ સાલે આઠાર તે થાશે, કરમાશાહની કિર્તિ પ્રકાશે

(૪૧)

અચળ નામ એ ગિરિપર રહેશે, વિર નિરવાણથી છેવટ થાશે
શોળમો જગત વિખ્યાત. ૧૩૪

સતરમો ઉદ્ધાર વળી કરશે, વિમળ વાહન ભુપાળ
ગુરુ દુષ્સ સુરી ઉપદેશે. થઈ મન ઉજમાળ
થઈ મન ઊજમાળ ખડુ ભારી, ખરચી દ્રવ્ય ભવોભવનીવારી
તવછેલ્લો એ ઉદ્ધાર કરશે, સતરમો ઉદ્ધાર વળી કરશે
વિમળ વાહન ભુપાળ. ૧૩૪

આ અવસર પીણીમાં ગિરિ ઉપરે; સતરમોટા ઉદ્ધાર
ખાર થયા પાંચભવિ થવાના, સુક્ષ્મનો નહીં પાર
સુક્ષ્મનો નહિપાર તે અહીં, પ્રત્યે એ ગિરિ સાસ્વતો સહી
સિદ્ધા સિધશે મુની કાંકરે કાંકરે, આ અવસર પીણીમાં ગિરિ ઉપરે
સતર મોટા ઉદ્ધાર. ૧૩૫

સુકરાજ નિજ રાજને પામ્યો, ખટ માસ કરી ઉપવાસ
અનુક્રમે એ ગિરિ ઉપર વસ્યા, મુકિત રમણીનો વાસ
મુકિત રમણીનો વાસ તે લીધો, ચંદ્ર શિખર નિજ યેન સંકીધો
ભોગ પાપ તે સઘજો વામ્યો, સુક રાજ નિજ રાજને પામ્યો
ખટ માસ કરી ઉપવાસ. ૩૬૬

ચંદ્ર રાજની માતાએ કીધો, કુકડ પક્ષી મિત મૂઠ
પણ ગિરિવરસી આણુંદ ઉપજ્યો, નાહ્યા વળી મુરજ કુંડ
નાહ્યો વળી મુરજ કુંડ તે વેળા, વિન્નેગ ભાગી રાયરાણીએ લેળા

(૪૨)

થઈ મનવંછીત પર્મ સુખ લીધો, ચંદરાજની માતાએકીધો

કુકડ પક્ષી મતિ મૂઠ. ૧૩૭

થાવર્યા મુની મુકિતને પામ્યા, મુનીવર એકહજાર

સર્વે સાથ સુખ ભાવ ચિત્ત ધારી, વરિયા શીવવધુ સાર

વરિયા શીવ વધુ સાર ઉજાશી, અંધમતા મુની મુકિતમાંજશે

વીરવારે સુખ અનંતા જન્મ્યા, થાવર્યા મુની મુકિતને પામ્યા

મુનીવર એક હજાર. ૧૩૮

એમ અમી સમ પ્રભુ દેશના દેવે, શેતુંજ મહિ માતામ

ઇત્યાદિક ખડુ ભેદથી વર્ણવે, સાંભજે પરખદાતામ

સાંભજે પરખદાતામ ખડુ ભાવી, હસ્તિસેન રાય સનમુખ આવી

સંઘવી પદનો આદેશ લેવે, એમ અમી સમ પ્રભુ દેશના દેવે

શેતુંજ મહિમાતામ. ૧૩૯

તતક્ષિણુ ઇંદ્રે રાયના મસ્તક, ઠેવવા કાજ ઉજાશ

વાસકોપ પ્રભુ સનમુખ ધરિયા, કરે પ્રભુ કોપ ઉજાશ

કરે પ્રભુ કોપ ઉજાશ રાયમાથે, ધરી શ્રીકૃણ તવ રાય નિજહાથે

સંઘ લઈ ચાલ્યા ખડુ હર્ષક, તતક્ષિણુ ઇંદ્રેરાયના મસ્તક

ઠેવવા કાજ ઉજાશ. ૧૪૦

સંઘ ચતુર વિદિ સાથ સંચરિયા, હસ્તિ સેન રાજન

અનુક્રમે શ્રી શિદ્ધાચળ ભેટી, હરખીત થયું નિજમન

હરખિત થયું નિજ મન ખડુ ભાવે, ભેટી ગિરિનિજ સ્થાનકેઆવે

(૪૩)

આનંદ લીલા લેર સહુ વરિયા, સંઘ ચતુર વિદિ સાથ સંચરિયા
હસ્તિ સેન રાજન. ૧૪૧

વિહાર કરંતા પાર્શ્વ ઉપગારી, કરે વસુધા પાવન
જ્યાં પ્રભુ પાર્શ્વજીન વિચરતાં આવે, તીહાં સુર સમોવસરણ
તીહાં સુર સમોવસરણ તે કરે, ઉપદેશથી ખહુ પ્રાણિચા તરે
વાણી પાંત્રીશ ગુણ સુધારસ ધારી, વિહાર કરંતા પાર્શ્વ ઉપગારી;
કરે વસુધા પાવન. ૧૪૨

ભિન ભિન સ્થાનકે પાર્શ્વજીન વિચરે, કરંતા ધર્મ ઉઘોત
અનુક્રમે શેષ આવ્યું નિજ જાણી, સમત શિખર ગિરિ પોહોંત
સમત શિખર ગિરિ પોહોત્ય, ઉલ્લાસી, જીન વધ્યામનમાં ખહુ હર્ષી
સ્થિર કરી પ્રભુ પાર્શ્વ તીહાં ઠરે, ભિન ભિન સ્થાનકે પા-
ર્શ્વજીન વિચરે, કરંતા ધર્મ ઉઘોત. ૧૪૩

અંતિમ ચોમાસુ પાર્શ્વજીન આવ્યા, સમેતશિખર ગિરિ જાણ
એક માસનું અણસણ કરતાં, માશ સુકળ શ્રાવણ
માશ સુકળ શ્રાવણ ખહુ શ્રેષ્ઠ, સુકલ પક્ષની તિથિ વળી અષ્ટ
શુભ નક્ષેત્ર વિશાખા ભાવ્યાં, અંતિમ ચોમાસુ પાર્શ્વજીન આવ્યા
સમેતશિખર ગિરિ જાણ. ૧૪૪

કાઉ સગ્ગમાં પ્રભુ પાર્શ્વજીન પામ્યા, મુકિત મુખસાદી અનંત
એક સમય સમ શ્રેણીથી, નિઃકર્મી ચઉ દ્રષ્ટાંત
નિઃકર્મી ચઉ દ્રષ્ટાંત તે વળે, સુરપતિ સંઘજા તતક્ષિણ મળે

(૪૪)

હિતેચ્છુ જૈન સ્થાનક જામ્યા, કાઉસગમાં પ્રભુ પાર્શ્વજીન

પામ્યા. મુક્તિ સુખ સાદી અનંત ૧૪૫

સર્વ સુરવર મળીયા તેવે, લાવે પીરો દધી નીર

સ્નાન વિલેપન ભુષેણ દેરી, દેવ દુષે શરીર

દેવ દુષે શરીર ખડુ હોશે, શોભા વીધરી શિખિકા જ્યાંછે

વાજ્ર નંદિતસુર કરતા એહેવે, સર્વ સુરવર મળીઆ તેવે

લાવે પીરો દધી નીર. ૧૪૬

તતક્ષિણ ચંદન મય પરજાળી, સુરવર વિવેક અપાર

ભક્તિ કરે પણ શોક સહિત તે, ઉપર થુંભ શ્રીકાર

ઉપર થુંભ શ્રીકાર તે દેવે, દાઢાદિક સ્વર્ગે શેવે

ભાવ ઉઘોત વિત્યે દીવાળી. તતક્ષિણ ચંદન મય પરજાળી

સુરવર વિવેક અપાર. ૧૪૭

મોક્ષાનંદ કલ્યાણક કેરું, નંદીસર મોહોચ્છવ કાજ

સર્વ સુરવર તીહાં સંચરતા, ધરી મન ઉદ્ધાશ

ધરી મન ઉદ્ધાશ તે જાવે, કરી મોહોચ્છવને આનંદ પાવે

અઘીશેહે વર્ષ પાર્શ્વવીર આંતરું, મોક્ષાનંદ કલ્યાણક કેરું

નંદીસર મોહોચ્છવ કાજ. ૧૪૮

પાર્શ્વ પ્રભુનો પરિવાર ભણે, સંક્ષેપે મુણા વિસ્તાર

શુભ આદે દશગણ ધરે, (ને) મુનીવર મોળ હજાર

મુનવર મોળ હજાર ખડુ ભાવી, અઝત્રીશ સહસ્ર ગુણવંતી સાધવી

(૪૫)

જૈનમંડળી તેને વંદના કરે, પાર્શ્વ પ્રભુનો વિસ્તાર ભણે

સંક્ષેપે મુણે વિસ્તાર; ૧૪૬

વળી શ્રાવકો સમકિતવંતા, એક લાખ ઉપરાંત

મોશઠ હજાર જૈન આગુધાર, શ્રાવીકા ત્રણ લાખ સાર;

શ્રાવીકા ત્રણલાખ સારથી વંદુ, ઐગણચાલીશ સહસ તે શીધુ

દયાધર્મ સમકિત પુન્યવંતા, વળી શ્રાવકો સમકિતવંતા

એક લાખ ઉપરાંત. ૧૫૦

સમેત શિખર ગિરિ ઉપર સિદ્ધા, આણસણ કરી એક માસ

શ્રાવણ સુદ આઠમને દિવસે. મુની તેત્રીશ સંગાથ

મુની તેત્રીશ સંગાથ વિશાળ, મોક્ષ ગયા વંદે તતકાળ

રીઠ્ઠી સિદ્ધી અક્ષય સુખ લીધા, સમેત શિખર ગિરિ ઉપર સિદ્ધા

આણસણ કરી એક માસ ૧૫૧

એણીપેરે પાર્શ્વતાણા ગુણ ગાવે, હરખ ધરી મનમાંહી

શ્રવણે મુણતાં પાતીક નાસે, સમકીત દીલઉછાંહી

સમકીત દીલ ઉછાંહીથી લેશે, આતમ તત્વનો અનુભવ થશે

અચળ સુખ અમરપદ પાવે એણીપેરે પાર્શ્વતાણા ગુણ ગાવે

હરખ ધરી મનમાંહી. ૧૫૧

(૪૬)

દોહરો.

પચમે સર્ગે વર્ણવ્યો, શેત્રુંજય મહિમાય;

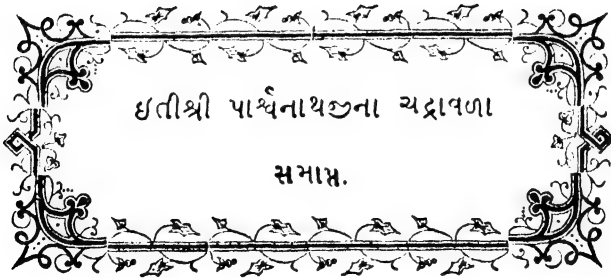
સમત શિખર શિવિ વર્યા, પાર્શ્વ પ્રભુ સુપસાય, ૧

દોહરો.

ગ્રંથ સમાપ્ત આ થયો, અક્ષર ભુલ નુક જેહ;

અવર આસાતના જે થઈ, મીઝામી દુકડં તેહ. ૧

શ્રી પાર્શ્વનાથજીની વિનાતિ.

- ❀ ❀ ❀ ❀ ❀ -

રાગ લાવણી.

શ્રી પાર્શ્વ જીનેશ્વર દેવ, કરું હું શેવ, નિરંતર તારી;
 સુગો દીનાનાથ આધાર, વિનતી માહારી. (એ આકાળી)
 હું ભમ્યો કાળ અનંત, મોહમાં અંધ, તત્ત્વ નવ જાણો;
 સદગુરૂ તારો ઉપદેશ. હૃદય ન આણ્યો;
 જૈન આણાજે સુખકાર, નહીં લગાર, ચીતમાં ભારી. સુગો. ૧
 પરજીવને પિડા દીધ, અસત્ય સુખકીધ અદતદ્રવ્ય લીધું;
 મૈથુન સેવી પરનાર, પાપ ખહુ કીધું;
 પરરમાણી કેરું રૂપ દેખી ભવ કુપ, પડ્યો હું પાપી;
 પરધન લેવાને કાજ, ઊંધી મત આપી;
 એમ અધાર કર્મ હું દુષ્ટ, કરી ખહુ પુષ્ટ, થયો મુજધારી. સુગો. ૨
 ક્રોધાદિક, જોડા ચાર, લઈ પરિવાર, કસાયા લશકરે;
 લાગ્યોછે મારી કેડે, સાય મુજ "કરરે;
 ચારંગતિ ભમિયો સ્વામ, નહિ કોઈ ડામ મદત કરનારો,
 પાણ કાંઈક પુન્ય પસાય. દર્શ લીઝો તારે;
 થરથર કંપ્યા સહુ એહ, વૈરીમુજ જેહ, સરાણતુ ભાળી સુણો, ૩
 જીગમાંછે દેવો ખહુ, કર્મ વશ સહુ, દોષ અઢારે;

(૪૯)

ભજે માળા માહા વિક્રાળ, હાથ હથીઆરે;
 કેઈ નાટીકના એ રંગ, નારીનો સંગ, કરે માંસ ભક્ષણ,
 પર જન્યના કરતા તેહ, કરે કયું રક્ષણ;
 માટે પ્રભુપાર્શ્વછાણદ, તુજમુજ રંગ, મજ્જ સમધારી સુણા. ૪
 જોઈ ભાવનગર મનમેરે, આદિશ્વર દેરે. મેડીપર તારી;
 મિંમ નિરખી હરખી ખુમ, નયણા ભારી;
 નિધી^૬ વિન^૩ નિધી^૬ શશી^૪. પોસ સુદ દશી. શુભ ગુરવારે;
 કરે પુજા ધરી ખહુ ભાવ, અષ્ટ પ્રકારે;
 (તો) વેગેલહેઆવાર, મંડળી શીવનાર, અક્ષય સુખકારી. સુણા. ૫

અંતરહાપિકા છપો.

સુગળ ચોરી છાંડ, દોષ પરનારી સેવે;
 નીતિ દયા ચિત ધાર, લક્ષ સુખ એહથી લેવે;
 લાખ પડે જો દુઃખ, તજો મત હિંમત મોટી;
 લખ્યા લીલાટે લેખ, ચતા શી કરવી ખોટી;
 વિરલા દ્રવ્ય મુઠી તજે, દમે કોંઘાદીક સંજમે;
 ભાવનગર વાસો વસી, મોક્ષ વધુ સાથે રમે

આ લઘુ ગ્રંથને કેટલાએક ઉદાર સદગૃહસ્થોએ આગાઉથી આશ્રય

આપેલો છે તેમના મુઆરક નામ.

નામ.	વતન. નકલ.	નામ.	વતન. નકલ.
જૈનધર્મ પ્રસારક મંડળી તરફથી ભાવનગર	૫	વાણુમા દલાલની કુખની તરફથી,,	૨૦
સેઠ. કંકરીચંદ પ્રેમચંદ.	૫	શા. હગત મુળજી	
શા. મુળચંદ નયુ.	૧૦	શા. દીપચંદ માણિકચંદ.	
શા. કુંવરજી આણંદજી.	૫	શા. હરીચંદ દેવચંદ.	
શા. અમરચંદ છેલાભાઈ.	૫	શા. રામચંદ જોડા.	
શા. મગનલાલ સુંદરજી.	૫	દોસ્તી. જીગજીવન બી. ધરમચંદ,,	૧૬
શા. દુલભજી વીરચંદ	૧૦	પા. સામજી વી. રામજી	૧૬
શા. મગનલાલ પાનાચંદ.	૫	પા. જગજીવન વી. કરેતુર	૧૬
શા. પ્રભુદાસ જોડાભાઈ.	૫	શા. રોહિચંદ વી. હીરાચંદ.	૧૬
શા. નાનચંદ હરજીવન.	૫	શા. ચત્તભજ બી. ધતજી	૧૬
શા. સોતીચંદ ઉજમચંદ.	૫	કોઠારી પરસોતમ નાનચંદ વડવાણ.	૧૫
સંઘવી. ખુબચંદ પીતાંબર.	ગોધા.	શા. નાનચંદ આણંદજી ભાવનગર.	૧૦
શા. દુલભજી લખમીચંદ	ભાવનગર. ૨૫	જૈનધર્મ નાની ટોળી તરફથી,,	૧૦

નામ.	વતન. નકલ.	નામ.	વતન. નકલ.
પા. મોતીચંદ રામજી	૧૦	શા. હાથિ હરીચંદ.	૫
ઝવેરી બીમા ધરમશી.	"	પા. રંગનાથ નંદુ	"
વોરા ગીરધર ગોરધન.	"	શા. પરભુ પરસોતમ.	"
શા. ગીરધર ઝવેર	મુંબઈ.	સંઘવી સવા વેલા.	"
દોસા કપુરચંદ કરેશન	બાગસરા.	શા. ગોપાલજી કાનજી.	"
શા. ચુનીલાલ દોશતચંદ	ભાવનગર.	શા. કેસરી ગોરધના.	"
શા. વીરચંદ ચાંબાણુ	સીહોર.	શા. દામોદર દીપ્પાળ.	"
શા. પુનમચંદ વી. તારાચંદ	ભાવનગર.	શા. અમરતલાલ પરસોતમ.	"
શા. લલુ પ્રેમચંદ	"	શા. મોતીચંદ ગોંદડચંદ.	"
ચેઈ શામજી જસરાજ.	"	શા. મગન મુદરજી.	"
શા. મગનલાલ હાજી	"	શા. જુહા લીલાધર.	"
ચેઈ ગંભીર વી. ગુલાબચંદ	"	શા. તકલચંદ નારણજી.	"
શા. હરજીવન વી. પરશોતમ	"	શા. માનચંદ મોતીચંદ.	"
સંઘવી નેમચંદ વી. લલુ.	"	શા. છગન ખોડીદાસ.	"
વોરા. તારાચંદ ખોડીદાસ.	"	શા. જુહા જસા.	"
શા. છગતચંદ ઉચ્છેદચંદ.	ભાવનગર.	શા. જમનાદાસ ગીરધર.	"
શા. મોતીચંદ સાંકળચંદ	"	શા. મંગળચંદ ખીમચંદ.	"
શા. મંછાચંદ નાથા.	"	શા. ગોવનજી મીઠાચંદ.	"
શા. વીંમિાવન ગોવનજી.	"	શા. હરીસંઘ ગાગજી.	"

નામ.	વતન. નકલ.	નામ.	વતન. નકલ.
શા. પેમચંદ જેઠાભાઈ.	પ	શા. હેમચંદ મોતીચંદ	મુઝઈ. પ
શા. મગન શામજી.	પ	શા. વીઠલ મોતીચંદ	પ
શા. હરીચંદ તથા દીપચંદ.	પ	શા. નયુભાઈ ગીંગા.	પ
શા. ગીરધર દેવચંદ.	પ	મોચા નખર. નાનીટોળીના ચેકરરી લીખડી.	પ
શા. મગન નાનચંદ.	પ	શા. કેશવજી વખતચંદ.	પ
શા. જીવકા નારણ.	પ	શા. હાકરશી અબજી	વઢવાણ. પ
શા. વીરચંદ નાગજી.	પ	નાનીટોળી તરફથી કેસવજી અંઝા. તળાજી. પ	પ
શા. ભગવાનજી સોમચંદ.	પ	દોશી. હરજીનન નરછી.	બગસરા. પ
શા. પોપટ સીવલાલ.	પ	શા. માણિકચંદ રાધવજી.	પ
શા. ભગવાનજી કરસતજી.	પ	શા. મંગળચંદ અવેર.	પ
શા. હેમચંદ મેનજી.	પ	શા. ગોપાસજી ગોવનજી ગારીઆધાર.	પ
વારા. ગીરધર કલાણજી.	પ	શા. જીન્દચંદ અવેર	ડાહા. પ
પા. હેમચંદ મેનજી.	પ	શા. લાલચંદ હરજીવન	પ
બાવસાર અમીચંદ મુળજી	પ, વડવા. પ	શા. વીરચંદ જીવાભાઈ	પ
બાવસાર જેઠા માણિકચંદ.	પ	શા. ચતુર નયુ	પ્રાગધરા. પ
મણીઆર ભીખાધરમચંદ બાવનગર	પ	શા. કેવળ ખીમચંદ	વસીઅગાસી પ
ભીમજી બીલાભાઈ.	પ	દોસી. અમરચંદ વીરચંદ.	ગોધા. પ
કાણુકીઆ કરશનજી રેગનાથ.	પ	દોશી લખમોચંદ તારાચંદ.	પ
શા. નાનચંદ તારાચંદ.	પ	શા. રાધચંદ મેનજી	પ

નામ.	વતન.	નકલ.
શા. દેવચંદ હકમચંદ.	"	૫
શા. નરોત્તમ પરસોતમ પરસોતમ.	"	૫
શા. બીજાભાઈ માનચંદ.	"	૫
શા. મુળજી જીવા,	"	૫
તલ્લી હેમચંદ સોતીચંદ	કપડવંજ.	૫
નામ.	વતન.	નકલ.
રા. રા. માણિકચંદ તળશીભાઈ. બબલ્યા		૧૦
ના દીવાન સાહેબ.		૫
બાલાભાઈ નાહતાભાઈ અમદાવાદ.		૨૦
પરચુરણ નકલ		

સૂચના.

જે સદ્ગૃહસ્થોને આ ગ્રંથ રાખવાની ઇચ્છા હોય તેમણે નીચે લખેલ ઠેકાણેથી રોકડી કીમત આપ્યાથી મળશે.

ભાવનગર—અમારી (જૈનદિતેન્દ્ર મંડળી) ના મિત્રોને
શેઠ જગજીવન વી. ધરમચંદ પાસેથી
નવી કાપડબજારમાં બુકશેલર પાનાચંદ
તેજ પાસેથી.

દેશાવર વાળાએ દરેક નકલદીઠ અડવોઆનો વધારે
જારતી મોકલવો નાટપેડ કાગળ લીધામાં નહીં આવે
સામટી નકલ રાખનારને દશટકા કમીશન આપવામાં
આવશે.

